

Nr 712

Av herrar **Sjölin** och **Strandh**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 186, med förslag till förordning om ändrad lydelse av 27 § 3 mom. och 69 § 1 mom. uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272).*

I Kungl. Maj:ts prop. nr 186 föreslås räntan på kvarstående skatt höjd från 7 till 10 procent medan räntan på överskjutande preliminär skatt föreslås utgå med 5 procent mot tidigare 4. Syftet med den räntedebitering som äger rum på vissa kvarskattebelopp är i och för sig icke att förskaffa statsverket ytterligare inkomster. Vad man önskar åstadkomma är egentligen att vissa skattebetalare ej skall frestas att betala för små preliminärskattebelopp i akt och mening att skaffa sig en skatte-kredit på statens bekostnad till förmånligare villkor än vad den allmänna kreditmarknaden skulle kunna erbjuda. Den föreslagna höjningen av kvarskatteräntan med tre enheter synes högre än som är rimligt med hänsyn till omständigheterna och medför en extra påлага för vissa skattebetalare i alltför hög grad. Med hänsyn till att riksbankens diskontohöjning i somras medförde en genomsnittlig höjning av räntesatserna på kreditmarknaden med 1 procent förefaller en motsvarande höjning av kvarskatteräntan fullt tillräcklig.

Den ränta som samtidigt utgår till skattebetalare som inbetalt för mycket preliminärskatt i vissa fall åsyftar att bereda dessa en skäligen gottgörelse för den långivning till statsverket som de på detta sätt medverkat till. Det synes skäligt att staten gottgör dessa sina kreditorer en ränta som motsvarar vad de vid långivning i annat fall än till statsverket genomsnittligt kunnat erhålla på lånemarknaden. En räntefot av 6 procent förefaller i detta hänseende lämplig.

Med den justering av räntesatserna på kvarstående skatt och överskjutande preliminär skatt som här föreslås — 8 resp. 6 procent — upp-nås dessutom den fördelen att skillnaden mellan statens "utlånings-ränta" och "inlåningsränta" ej blir så hög som enligt propositionens förslag, där skillnaden utgör 5 procent. Den betydande räntedifferens som propositionen föreslår ger intryck av att det allmänna åsyftar en viss vinning i sin "lånerörelse" med olika grupper skattebetalare. Detta strider mot räntedebiteringarnas syfte och är också därigenom stötande.

Under hänvisning till det nyss anförda hemställes därför,
att riksdagen med avslag av Kungl. Maj:ts prop. nr 186 måtte besluta att 27 § 3 mom. och 69 § 1 mom. upp-
bördsförordningen skall erhålla ändrad lydelse på sätt
nedan angives.

§ 27.

3 mom. Överstiger skattskyldigs slutliga skatt den pre-
liminära skatt, som enligt 2 mom. skall gottskrivas ho-
nom, med minst en femtedel av den slutliga skatten eller
med minst tiotusen kronor, skall den skattskyldige till
statsverket erlägga ränta med åtta procent, för en be-
räknad tid av ett år, å den del av det överskjutande be-
loppet, som överstiger ettusen kronor; dock att det be-
lopp, varå ränta sålunda skall beräknas, skall avrundas
till närmast lägre hundratal kronor. Vid bedömande av
om och med vilket belopp, ränta skall utgå, skall i den
slutliga skatten icke inräknas utskiftningsskatt, ersätt-
ningsskatt eller i 1 § omförmälda avgifter eller annui-
teter med undantag av pensionsavgift och sjukförsäk-
ringsavgift, ej heller skall i den preliminära skatten in-
räknas sådan i 2 mom. under 3) omförmäld preliminär
skatt, som erlagts efter den 30 april året näst efter in-
komståret.

§ 69.

1 mom. Därest den preliminära skatt, som enligt 27 §
2 mom. skall gottskrivas skattskyldig vid debitering av
slutlig skatt till den del densamma erlagts överstiger den
slutliga skatten med minst en femtedel av denna eller
med minst tiotusen kronor, äger den skattskyldige er-
hålla ränta med sex procent, för en beräknad tid av ett
år, å den del av det överskjutande beloppet, som över-
stiger ettusen kronor; dock att det belopp, varå ränta
sålunda skall beräknas, skall avrundas till närmast lägre
hundratal kronor. Vid bedömandet av om och med vilket
belopp ränta skall utgå, skall i den preliminära skatten
icke inräknas sådan i 27 § 2 mom. under 3) omförmäld
preliminär skatt, som erlagts efter den 30 april året näst
efter inkomståret; vidare skall med slutlig skatt likstäl-
las sådan tillkommande skatt, som enligt vad i 68 § 4

mom. andra stycket sägs helt eller delvis skall gäldas med där omförmäld preliminär skatt.

samt att den ändrade lydelsen skall träda i kraft den 1 januari 1958 dock utan att tillämpas för skatt enligt 1957 års taxering.

Stockholm den 22 november 1957

Bengt Sjölin

Erik Strandh
